

Beste partijgenoten

In deze Gras leest u het verslag van gesprekken tussen De Groenen en GroenLinks over Afghanistan en het basisinkomen, een notitie van onze fractie in stadsdeel West over veiligheid en een oproep deel te nemen aan een manifestatie tegen megastallen zaterdag 17 maart a.s. op de Dam in Amsterdam.

De Groenen zoekt kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen van maart 2014. Kent u iemand die daar interesse voor heeft laat het ons dan weten. Dan kunnen we de kiezers verrassen met een paar mooie lijsten met interessante kandidaten.

Zaterdag 24 maart houden we ons halfjaarlijkcongres in onze vaste locatie: het milieucentrum te Utrecht. We geven u het financieel verslag van het afgelopen jaar en leggen de laatste hand aan de breekpunten: een uniek onderdeel van ons partijprogramma waarmee we de kiezers aan ons hopen te binden.

Ook zijn er weer de noodzakelijke amendementen op het partijprogramma. De wereld draait door en als we ons niet aanpassen lopen we achterop. Dat willen we niet want De Groenen horen voorop te lopen in de richting van een duurzame economie en samenleving. De eerste sector die aangepakt moet worden is de voedingsindustrie. Een treurig voorbeeld van de tragedie van de meent. De milieukosten die deze industrie afwentelt op de samenleving zijn volgens een recent rapport van KPMG ruim het dubbele van de brutowinst. Zonder drastische verhoging van de prijzen is de sector bij internalisering van de milieukosten failliet.

Otto ter Haar, partijvoorzitter

Agenda 52e partijcongres

Zaterdag 24 maart 2012
Milieucentrum Utrecht, Oudegracht 60
Zaal open vanaf 12:30 uur

1. 13:00 Opening door congresvoorzitter Paul Freriks
2. 13:05 Verslag 51e congres
3. 13:10 Hervatting agendapunt 3a vorige congres
4. 13:30 Verslag van het partijbestuur
5. 14:00 Afrekening 2011
6. 14:15 Paul Freriks treedt periodiek af uit het partijbestuur en is herbenoembaar.

14:20 pauze

7. 14:35 Partijprogramma: aanvulling breekpunt, intrekking beginselprogramma en ander punten.
8. 15:00 Rondje afdelingen
9. 15:20 Rondvraag
10. 15:30 Sluiting

We zijn het MEGA zat !! - poster

**Manifestatie tegen de megastallen
intensieve-veehouderij
en de afbraak van milieu en natuur**

Amsterdam
de Dam
17 maart
12.00 uur

We zijn het MEGA zat!!

www.wezijnhetmegazat.nl

Jij komt toch ook?

Jaarrekening 2011

transactiepost	af 2011	bij 2011	netto
sparen	€ 8.605,04	€ 10.755,04	€ 2.150,00
ongeclassificeerd	€ 0,00	€ 0,00	€ 0,00
contributie 2011	€ 47,91	€ 2.795,50	€ 2.747,59
contributie 2012	€ 0,00	€ 195,00	€ 195,00
waarborgsom PS	€ 0,00	€ 75,00	€ 75,00
campagne	€ 1.007,22	€ 1.007,22	€ 0,00
EGP 2011	€ 500,00	€ 0,00	-€ 500,00
EGP 2012	€ 0,00	€ 0,00	€ 0,00
EGP meetings	€ 767,77	€ 387,87	-€ 379,90
schenking	€ 0,00	€ 1.290,00	€ 1.290,00
Gras	€ 531,66	€ 0,00	-€ 531,66
website Strato	€ 85,54	€ 0,00	-€ 85,54
vergaderingen	€ 135,95	€ 0,00	-€ 135,95
bankkosten	€ 79,38	€ 0,00	-€ 79,38
KvKoophandel	€ 26,64	€ 0,00	-€ 26,64
postbus PostNL	€ 154,70	€ 77,35	-€ 77,35
rente	€ 0,14	€ 48,87	€ 48,73
saldo	€ 3.336,91	€ 5.876,81	€ 2.539,90

Balans vereniging De Groenen

Vermogen 31 december 2010
ING Rentemeerrekening €0
ING Zakelijke rekening €990,09
Eigen vermogen €990,09

Vermogen 31 december 2011
ING Rentemeerrekening opgeheven
ING Zakelijke rekening opgeheven
Triodos Spaarrekening €2150
Triodos Betaalrekening €1379,99
Eigen vermogen €3529,99

Toelichting bij de jaarrekening 2011

De partij heeft weer enig vermogen opgebouwd. Er waren weliswaar Provinciale Statenverkiezingen, maar de waarborgsommen waren al in 2010 betaald. De campagnekosten in Noord-Holland zijn de door de OSF gesponsord en de campagne in Gelderland is door de kandidaten geschonken.

Ook dit jaar willen we sparen. Pas in december 2013 moet de spaarpot open voor de gemeenteraadsverkiezingen in maart 2014. De Stichting De Groenen Amsterdam in stadsdeel West heeft een deel van zijn reserve geïnvesteerd in certificaten van aandelen van de Triodos Bank. We overwegen hetzelfde te doen met een deel van de reserve van De Groenen. We verwachten de reserve pas aan te hoeven spreken in december 2014 als de waarborgsommen voor de Provinciale Statenverkiezingen betaald moeten worden. De Triodos Bank is een bank die duurzaamheid hoog in het vaandel heeft staan en het bovendien commercieel goed doet. De certificaten van aandelen geven de partij beperkt stemrecht in de Algemene Vergadering van Aandeelhouders.

Bij de publicatie van de jaarcijfers over 2011 zei directievoorzitter Peter Blom: "Triodos Bank groeit op alle fronten. De sterke groeicijfers laten zien dat er grote kansen zijn voor duurzaam bankieren. Een groeiend aantal kredietnemers, spaarders en investeerders is op zoek naar deze nieuwe manier van bankieren, die zich kenmerkt door transparantie, dienstbaarheid en duurzaam ondernemerschap. Kredietverlening aan duurzame bedrijven is een groeimarkt." (1)

(1) Bron: <http://www.triodos.nl/nl/over-triodos-bank/nieuws/persberichten/triodos-bank-groeit-in-2011-op-alle-fronten1/>

Verslag van GroenLinks en De Groenen aan het bestuur van de EGP

Na gesprekken te hebben gevoerd over de Nederlandse militaire aanwezigheid in Afghanistan en het basisinkomen hebben GroenLinks en De Groenen het volgende verslag gedaan het Committee van de European Green Party:

Talks between GroenLinks and De Groenen have been concluded in good atmosphere

Toine van de Ven (international secretary GroenLinks) and Otto ter Haar (president De Groenen) discussed at the Congress in Paris the military presence of the Netherlands in Afghanistan. GroenLinks adheres to solidarity with the local population. Withdrawing Dutch troops can jeopardize their safety. GroenLinks wants to strengthen the civil society by police and judicial support. De Groenen regards the foreign military presence as a violation of the right of self-determination of the Afghan people. The Netherlands should provide civil assistance to the development of the Afghan people in the same way as NGOs do.

On February 6th Toine and Otto assisted by Simon Otjes (scientific bureau GroenLinks) and Paul Freriks (board of De Groenen) talked about basic income. GroenLinks demands from people who live on benefit that they make an effort to participate in society. De Groenen sees it as a collective responsibility to enable all citizens to fulfil their basic financial commitments without which you cannot participate decently in a modern society. Both parties agree that a basic income can be helpful for enabling people to participate in society. In the view of GroenLinks participation includes work, education or the treatment of those in need. De Groenen remind that this position is obsolete in practice, pointing on the large number of people declared unfit for work and pensioners.

Breekpunt: geen verlaging aow-leeftijd

Om het streven van De Groenen naar een basisinkomen kracht bij te zetten stelt het partijbestuur het volgende breekpunt voor:

- De Groenen geeft geen parlementaire steun aan een regeerakkoord waarin het voornemen is opgenomen de aow-leeftijd eerder of verder te verlagen.

Een reeds in wetgeving vastgelegde verhoging van de aow-leeftijd, ook als die nog niet is ingetreden, valt hier buiten.

De breekpunten zijn bedoeld om de kiezer een minimale zekerheid te verschaffen over de positie die De Groenen bij een informatieronde voor een regeerakkoord zal innemen. Gedurende de periode tussen de verkiezingsdag en de beëdiging van het nieuwe kabinet is het daarom niet aanvaardbaar om de breekpunten aan te passen. De kiezers kunnen immers hun stem niet meer aanpassen. Dit zou eigenlijk een plaats moeten krijgen in de statuten. Het beste wat we nu kunnen doen is om het een plaats te geven bij de breekpunten:

- De Groenen belooft de kiezer aan haar breekpunten vast te houden en deze niet te amenderen tussen de dag van de verkiezing van de Tweede Kamer en de beëdiging van het daaropvolgende kabinet.

Zoals toegelicht in Gras 47 stelt het partijbestuur voor het beginselprogramma uit het jaar 2000 in te trekken.

Amendementen op het partijprogramma

Wijziging in de indeling van de tekst en de hoofdstukken

De breekpunten staan nu vooraan in het partijprogramma en worden gevolgd door wat vroeger de inleiding was en over het basinkomen gaat. Een en ander komt beter uit de verf door Breekpunten het eerste hoofdstukje te maken en de inleiding te verplaatsen naar het begin van het hoofdstuk Basisinkomen.

Taal

In het hoofdstuk Breekpunten wordt bij De Groenen enkelvoud gebruikt. Het kan allebei, maar in enkelvoud wordt de tekst een tikje scherper. Daarom is dat in de andere hoofdstukken overgenomen.

Wijziging hoofdstuk Basisinkomen

Peter Lindert van University of California Davis heeft een boek geschreven getiteld *Growing Public: Social Spending and Economic Growth Since the Eighteenth Century* (2004) en een artikel *Why the welfare state looks like a free lunch* (2003). De voetnoot is verwarrend en kan beter weg.

Wijziging hoofdstuk Landbouw

De winkelprijs dient de ecologische kosten niet te berekenen maar te dekken. De prijs dekt de kosten. De prijs wordt berekend aan de consument.

De voorlaatste zin wijzigen in: Nederland en de Europese Unie moeten het voortouw nemen om de productie zodanig om te vormen dat ze ecologisch houdbaar wordt. Dit doel willen we ook op de agenda plaatsen van de wereldhandelsorganisatie.

Wijziging hoofdstuk Geboorteregeling

Hier wordt de druk op het milieu ten onrechte toegeschreven aan de bevolkingsgroei. Dat is echter niet de bepalende factor. De rooibouw op natuurlijke hulpbronnen wordt veroorzaakt door de stijging van de consumptie: consumenten in ontwikkelingslanden gaan vlees eten, auto rijden en verbruiken veel meer energie dan voorheen. De titel en de eerste paragraaf worden:

Consumptiebeperking: aanpassen aan de draagkracht van de aarde

Consumptiegroei

De bevolking van wat vroeger ontwikkelingslanden waren zijn vlees gaan eten, auto gaan rijden, boeken vliegvakanties en verbruiken een veelvoud van de ener-

gie die ze een generatie geleden gebruikten. Vermenigvuldigt met een relatief bescheiden bevolkingsgroei zet dit het milieu, het klimaat, het dierenwelzijn en de biodiversiteit onder druk. De rijke westerse landen moeten het goede voorbeeld geven hoe met aanpassing van onze produktiemethoden en consumptiegedrag een ecologisch duurzame consumptiemaatschappij gerealiseerd kan worden.

In de tweede paragraaf de laatste zin schrappen omdat die beter verwoord is in de eerste paragraaf.

De tragedie van de meent

De tragedie van de meent is een begrip uit de speltheorie en wordt toegepast in de economie. Een meent is een gemeenschappelijke veeweide. Een boer die zoveel mogelijk koeien op de meent laat grazen heeft daar zelf voordeel aan, maar voor de gemeente als geheel is het ongunstig omdat de meent overbegraasd en uitgeput raakt. De externe kosten van de meent zijn niet geïnternaliseerd in de prijs van de melk van de boer, maar de maatschappelijke kosten worden wel gemaakt.

Deze zelfde tragedie vindt sinds de negentiende eeuw op wereldschaal plaats. Sinds de uitvinding van de stoommachine en de industrialisering putten producenten natuurlijke hulpbronnen uit zonder dat ze de prijs voor duurzaam herstel betalen. De wereld als geheel blijft met een door rooibouw kaalgeplukte aarde zitten. Deze crisis is ernstiger dan de bankencrisis die de kosten van haar faillissement op de belastingbetaler afwentelde en is in volle gang.

In een recent rapport van KPMG (1) wordt op basis van onderzoek van de organisatie TruCost de externe milieukosten van verschillende sectoren van de economie berekend. Dit rapport meldt dat de externe milieukosten van de voedingsindustrie meer dan twee keer zo hoog zijn als de brutowinst (Ebitda). Met geïnternaliseerde milieukosten zouden de voedselprijzen verdubbelen of verdrievoudigen. Dit zou tot een voedselcrisis leiden voor een groot deel van de wereldbevolking, zelfs voor een deel van de bevolking in de rijke landen die een dergelijke stijging in de kosten van levensonderhoud niet kan opvangen.

(1) Bron: Expect the unexpected: building business value in a changing world. <http://www.kpmg.com/Global/en/IssuesAndInsights/ArticlesPublications/Pages/building-business-value.aspx>

Moralisme van onderop

Notitie van fractie De Groenen over veiligheid en (privaat) toezicht

Naar aanleiding van het VU-onderzoek van twee studenten (Integrale Veiligheidskunde) "Kansen en bedreigingen van de verbreding van de politiefunctie", uitgevoerd in Bos & Lommer in 2010, heeft De Groenen het onderwerp privaat toezicht en de mogelijke risico's ervan willen agenderen. GroenLinks heeft de raad gattendeerd op twee andere rapporten (van het ministerie van Justitie en SBV/VNG) die ingaan op de (wettelijke) taakverdeling en regierol van de belangrijke spelers betrokken bij veiligheid en toezicht.

Deze notitie probeert een aantal hoofdpunten uit de verschillende rapporten te betrekken en hoopt daarmee de discussie voor de politieke avond van de 21e februari enigszins te ondersteunen. In deze notitie werpen we een aantal vragen op en daarnaast komen we met het voorstel voor de introductie van een 'sociale toezichthouder', met als doel om de reguliere taken en bevoegdheden van de toezichthouder, in dienst van het stadsdeel, uit te breiden en deze een meer sociale rol te geven in de buurt of wijk.

Inleiding

In het afgelopen decenium is er een toename te zien in aandacht voor het veiligheid(sgevoel) van burgers die tot allerlei vormen van toezicht heeft geleid in de openbare ruimte. Gemeenten spelen daarin een belangrijke rol van regisseur, zoals minister Opstelten in zijn brief "Straattoezicht en Handhaving in de openbare ruimte" van 24 maart 2011 aangaf. Dat heeft onder meer geleid tot uitbreiding van preventief fouilleren, introductie van particuliere toezichthouders en meer en mobiel cameratoezicht.

Voor de discussie werpen we graag een aantal vragen op:

1. Is West wel/niet veilig en in hoeverre is de veiligheidsverwachting reëel?
2. Wat zijn de belangrijke spelers bij toezicht en handhaven en hoe is de wettelijke taakverdeling en regierol in theorie en praktijk?
3. In hoeverre verschuiven bepaalde toezichthoudende taken naar private partijen en welke risico's zijn daaraan verbonden?
4. Is er een relatie tussen de mate van welzijnsvoorzieningen en veiligheidsgevoel en in hoeverre kan de rol van toezichthouden worden uitgebreid met taken die traditioneel worden gecategoriseerd onder welzijn?

1. Is West wel/niet veilig en in hoeverre is de veiligheidsverwachting reëel?

Er wordt wel gesteld dat we het in Nederland met z'n allen steeds normaler gaan vinden dat risico's kunnen worden uitgebannen, dat er een groot veiligheidsverlangen is. De definitie van veiligheid slaat dan overi-

gens niet alleen meer op overlast en criminaliteit, maar ook op gevoelens van onzekerheid en onbehagen. Vorig jaar bijvoorbeeld verwachtte maar weinig Nederlanders dat zij werkloos zou kunnen worden, en dat met een financiële crisis en recessie voor de deur.

In een artikel van een themanummer van het Filosofiemagazine (november 2011) wordt betoogd dat Nederlanders steeds meer de verwachting hebben dat de veiligheid binnenshuis, de privésfeer van de huiskamer, even goed geldt voor die op straat, de openbare ruimte. Door deze hoge verwachtingen neemt het gevoel van onveiligheid in het publieke domein toe. Van de overheid wordt verwacht en geëist dat zij, in samenwerking met politie en justitie, de veiligheid in de openbare ruimte waarborgen.

Maar zoals ook minister Opstelten in zijn brief aangeeft, is het toezichthouden, de ogen en oren, een verantwoordelijkheid van iedereen. Niet alleen de overheid, maar ook burgers en bedrijfsleven hebben daarin een eigen verantwoordelijkheid. Is dat niet de omschakeling waar we als stadsdeel naartoe zouden moeten werken?

In datzelfde Filosofiemagazine wordt door veiligheidsonderzoeker Boutellier een Amsterdams voorbeeld aangehaald, dat in gaat op het zoeken naar mogelijkheden om mensen te betrekken bij hun omgeving en actief een plek te geven in een sociale orde. Plaats van handeling was het Sloterparkbad. Deze publieke voorziening moest sluiten omdat jongeren van Marokkaanse afkomst overlast veroorzaakte. De onderzoeker benadrukt aan de ene kant het open karakter van onze samenleving: jongens en meisjes zwemmen door elkaar heen en aan de andere kant dus die jongens die meisjes lastig vielen. Uiteindelijk werd een oplossing gevonden doordat alle betrokken partijen 'zich moreel hebben herijkt'. Het bad heeft in overleg met een paar van de overlastgevendende jongens regels opgesteld en er is een handhavingsregime afgesproken: als er door het zwembad naar de politie wordt gebeld, komen ze binnen tien minuten. Bovendien werd een deel van de overlastgevers mede verantwoordelijkheid om de orde te bewaken. Zij kregen een hesje met "SERVICE" erop en werden betaald om leeftijdgenoten te corrigeren. En het werkte. 'Moralisme van onderaf' noemt Boutellier dat.

In onder meer de begroting van 2012 word gesteld dat West in 2011 zowel op de objectieve als subjectieve veiligheidsindex hoger scoort dan in 2010, hoewel bij beide metingen wordt aangegeven dat zij door externe factoren beïnvloedbaar zijn en soms gebaseerd op relatief weinig gegevens. Maar het geeft toch een beeld dat West er helemaal niet zo gek voor staat: in het algemeen is de inwoner van West veilig en voelt hij of zij zich dat ook.

2. Wie zijn de belangrijke spelers bij toezicht en handhaven en hoe is de wettelijke taakverdeling en regierol

in theorie en praktijk?

Gemeenten voeren toezicht- en handhavingsbeleid. Een van de maatregelen is geweest om meer in te zetten op (zichtbaar) toezicht en handhaving, hetgeen een enorme inspanning heeft geleverd en vergt van politie en justitie. Hoe de capaciteit wordt verdeeld, is vastgelegd in het (integraal) Veiligheidsplan Amsterdam (VPA), in afstemming met het Regionaal Veiligheidsplan (RVP). Tot 2010 werd er vooral in gezet op toezicht en handhaving in de publieke ruimte, cameratoezicht, preventief fouilleren, verwijderingsbevelen in overlastgebieden en buurtbemiddeling.

Toezichthouders en handhavers zijn in dienst van de gemeente. Dit vraagt om een duidelijke afstemming van taken en bevoegdheden tussen gemeenten, OM en politie. Naast de gemeente en politie spelen ook particuliere beveiligingsbedrijven een rol in de (informele) veiligheidsnetwerken. Vraag is wie waarover de regie voert en moet voeren, of met andere woorden hoe is aansturing en toezicht op het (particuliere) toezicht georganiseerd en hoe werkt het in de praktijk uit? Toezichthouders en handhavers

Voor de discussie is het goed om een onderscheid te maken tussen toezichthouders en handhavers. Er wordt door het ministerie gesproken van Handhavers, dit zijn buitengewone opsporingsambtenaren (BOA) die onder toezicht staan van politie en Openbaar Ministerie (OM). Zij hebben naast toezichthoudende taken, ook de bevoegdheid tot het opsporen van strafbare feiten. Het OM ziet toe op een goede samenwerking tussen de politie en de handhavers.

Toezichthouders, zijn de extra oren en ogen en houden toezicht zonder wettelijke bevoegdheden, zij worden ook wel "straattoezichthouders" genoemd. Zij hebben geen andere bevoegdheden dan een burger en dit betreffen ook door de gemeente ingehuurde, externe partijen. De functie van toezichthouder is oorspronkelijk ontstaan als vorm van reïntegratietraject. In het kader van de regeling voor Melkertbanen (later ID-banen) werd de functie van toezichthouder gecreëerd als mogelijkheid om werkervaring op te doen. De functie van toezichthouder is nog in ontwikkeling.

3. In hoeverre verschuiven bepaalde toezichthoudende taken naar private partijen en welke risico's zijn daaraan verbonden?

De vorm van toezicht die we ter discussie willen stellen, is het uitbesteden van toezichtstaken in de openbare ruimte aan particuliere beveiligingsdiensten. Particuliere diensten die met name toezichthoudende taken vervullen. Niet alleen werpt dit vragen op over hoe de bevoegdheden worden verdeeld, maar ook welke kosten uitbesteden aan private partijen ermee gemoeid zijn, in vergelijking met de vroegere Melkert- en ID-banen.

Een van de belangrijkste kanttekeningen daarbij is in hoeverre particuliere diensten voldoende worden aan-

gestuurd door de overheid (lees: stadsdeel en politie). In hoeverre is het stadsdeel in staat haar regierol vorm te geven en daadkrachtig te zijn. Is zij in staat tot concrete afspraken te komen met de verschillende betrokken partijen, politie, particuliere beveiligingsdiensten en zichzelf? Hoe is deze regierol van de overheid wettelijk gewaarborgd.

Toezichthouders in West

De praktijk van West laat zien dat diverse partijen zich bezighouden met toezicht. Zo worden er ook private partijen ingehuurd door het stadsdeel. Risico daarbij is dat, zoals het blijkt uit het rapport van de VU, bij het aanstellen van deze private toezichthouders de politie hierin niet altijd wordt gekend en betrokken. Dat is vreemd aangezien de politie primair toezichthouder is en de operationele regie moet voeren over deze beveiligers. Dit roept vragen op over hoe de coördinatie precies is geregeld. Hoe worden deze particuliere beveiligers bedrijven aangestuurd door stadsdeel/politie? Dit geldt eveneens voor de aansturing van de handhavers (BOA's). Wordt het stadsdeel in deze informatie gekend en vallen deze handhavers onder de driehoek (burgemeester, justitie en politie)?

4. Is er een relatie tussen de mate van welzijnsvoorzieningen en veiligheidsgevoel en in hoeverre kan de rol van toezichthouden worden uitgebreid met sociale taken die traditioneel gecategoriseerd worden onder Welzijn?

Op dit moment is er een tendens om zoveel mogelijk oren en ogen in de buurt te willen hebben om meer veiligheid(sgevoel) te creëren. Geprobeerd wordt om bewoners meer te betrekken bij de publieke ruimte: de openbare ruimte en het toezicht houden erop moeten weer een verantwoordelijkheid worden van iedereen. Onder andere worden buurtveiligheidsteams ingezet die met input van bewoners helpen de buurt leefbaar te houden. In het kader van de Top 600 (jeugdcriminaliteit) zijn de Buurt Praktijk Teams (voormalig Netwerkinterventieteam) ingesteld die in staat zijn snel te reageren op (plots) opkomende jeugdoverlast en -criminaliteit. In de begroting van 2012 is extra geld voor het programma Veiligheid vrijgemaakt en wordt ingevest in meer toezichthouders op straat (straatcoaches).

Maar leefbaar houden, binding hebben met de buurt en burgerparticipatie, is natuurlijk net zo goed een taak van Welzijn en daar wordt de komende jaren flink op bezuinigd. De begroting van 2012 heeft daartoe de eerste stap gezet en de komende jaren wordt het beschikbare budget alleen maar kleiner. Bovendien wordt vanuit het Rijk juist minder middelen vrijgemaakt voor de preventieve infrastructuur van het jeugd- en veiligheidsbeleid.

De Groenen vraagt zich af deze wat uiteindelijk voor effect heeft op het veiligheidsgevoel van mensen in de brede zin van het woord, dus zowel betrekking hebbend op gevoelens van onveiligheid door criminaliteit

en overlast als op gevoelens van onzekerheid en onbehagen. Leidt dit niet tot meer vervreemding van de directe omgeving en uiteindelijk tot meer criminaliteit?

Voorstel voor sociale toezichthouders

Om 'moralisme van onderop' meer handen en voeten te geven, wil De Groenen voorstellen om toezichthouders die in eerste instantie alleen gericht zijn op het toezicht houden op en naleven van regels, een uitbreiding van taken en bevoegdheden te geven zodat zij meer betrokkenheid kunnen creëren bij bewoners in de buurt, zowel voor jongeren als voor vijftigplussers. In deze nieuwe rol vervullen deze sociale toezichthouders niet alleen op controle gerichte toezichthoudende taken, maar ook sociale: beheren van een ruimte waar jongeren uit de buurt elkaar kunnen treffen, een plek van en voor de jongeren zelf. Een sociale ontmoetingsplek van waaruit activiteiten worden ontplooid in het kader van het algemeen belang, door de jongeren zelf: van gevel- en moestuinen aanleggen en onderhouden tot schilderen, van een voetbaltoernooitje organiseren tot de buurt schoonhouden. Voorwaarde is dat er altijd een toezichthouder aanwezig is, ondersteund door 'vrijwilligers', bijvoorbeeld buurtvaders of buurtmoeders die door DWI zijn opgeroepen.

Dit voorstel van 'sociale toezichthouders' heeft voor de verschillende partijen voordelen. Toezichthouders kunnen, naast het tegengaan van overlast, ook alternatieve activiteiten aanbieden. Jongeren hebben een eigen plek waar voldoende toezicht wordt gehouden en waarvan uit activiteiten worden ontplooid die verantwoordelijkheid en ondernemingszin bijbrengen. Bovendien worden mensen uit de buurt, middels de vrijwilligersbanen voor vijftigplussers, als buurtvader en --moeder actief in de buurt, dat sociale cohesie bevordert en verhoogt.

Daartoe wil De Groenen een motie indienen: om te onderzoeken of de rol en bevoegdheden van een toezichthouder kan worden uitgebreid zodat zij naast het tegengaan van overlast door middel van controle en toezicht (repressief), ook een meer sociale rol in de buurt kunnen vervullen die zowel jongeren als buurtbewoners betreft en ten goede komt aan de sociale cohesie (preventief).

Betrokken documenten:

- 1) 2010 Rapport VU "Onderzoek kansen en bedreigingen van de verbreding van de politiefunctie"
- 2) 2010 VNG / SBV "Verkenning Toezicht en handhaving eindrapport"
- 3) 2011 Artikelen Filosofie-magazine (themanummer)
- 4) 2011 Ministerie van Justitie, brief "Straattoezicht en handhaving in de openbare ruimte"

We zijn het MEGA zat !!

Zaterdag **17 maart** om 12.00 uur vind er een manifestatie plaats op **de Dam** in Amsterdam. De manifestatie is **tegen de megastallen, intensieve veehouderij en de gevolgen hiervan.**

Toen we begonnen met de organisatie waren we gericht op de afbraak van milieu en natuur, en wilde we de nieuwe natuurwet van het huidige kabinet meenemen in de actie. Gaandeweg spraken we met steeds meer organisaties en kwamen we erachter dat de situatie schrijnender is dan we dachten.

Iedereen weet wel dat het dierenwelzijn enorm geschonden wordt. De dieren in deze industrie staan op een harde vloer, hebben geen ruimte om zich te bewegen, ze hebben geen afleiding en zullen tot hun weg naar de slacht geen daglicht of buitenlucht genieten. Dieren verwonden elkaar of zichzelf uit pure frustratie. Ze worden uitgebuit ten koste van dat goedkope stukje vlees of de beker melk die wij nuttigen. Goedkoop? Niet echt, want ons belastinggeld gaat naar de gevolgen van deze industrie zoals ziekte-uitbraken, grondwatervervuiling en de gevolgen van het antibioticagebruik. De exacte kosten hebben we tot nu toe nog nergens kunnen vinden. Ondertussen gaan de boerengesinsbedrijven eraan. Ze kunnen niet meer concurreren en moeten dus intensiveren of stoppen. Meer en groter, of over de kop...

We moeten actie ondernemen, voor de dieren, voor de boeren, voor de rest van de (Nederlandse) bevolking. Niet alleen dat, want ook in arme landen is de situatie slecht. Er wordt ontbost om genetisch gemanipuleerde soja te verbouwen. Deze met pesticiden bespoten producten komen in het Europese veevoer terecht. De inheemse bevolking wordt gedwongen te verhuizen en omwonende worden ziek door het gif. Meer dan 18% van de wereldwijde uitstoot van broeikasgassen wordt veroorzaakt door de veehouderij. Onze eisen zijn op de website te lezen: www.wezijnhetmegazat.nl

Kom ook, geef de stemloze een stem, laat de overheid weten dat ze dit moeten aanpakken, nu!

Estera Waas en Christel de Haas

De barometer

De Groenen heeft 66 leden. Gras heeft 13 abonnees.

Agenda

17 maart 2012, We zijn het Mega zat!!, Dam Amsterdam
24 maart 2012, 52e partijcongres, Utrecht
31 maart-2 april 2012, 3e Global Green Congress, Dakar
11-13 mei 2012, Council EGP, Kopenhagen
22 september 2012, 53e partijcongres
5 maart 2014, verkiezing gemeenteraden
juni 2014, verkiezing Europees Parlement
4 maart 2015, verkiezing Provinciale Staten
13 mei 2015, verkiezing Tweede Kamer

Partijbestuur en partijcommissies

Partijvoorzitter Otto ter Haar, otto@degroenen.nl
Bestuurslid Paul Freriks, paul@degroenen.nl
Bestuurslid Ronald Schönberger, ronald@degroenen.nl
Bestuurslid Khaled Sakhel, khaled@degroenen.nl
Bestuurslid-webmaster: Jan van Delden, vandelden@degroenen.nl
Kascommissie: Jan Breij, Jan Hartstra
Geschillencommissie: Jacques de Coo, Michiel van Hasselt, Rob Visser, Lydia Geijtenbeek

Colofon

Gras is een landelijk mededelingenblad van de politieke partij De Groenen. Het verschijnt onder verantwoordelijkheid van het partijbestuur. Plaatsing van artikelen betekent echter niet dat het partijbestuur instemt met de inhoud. U kunt de redactie bereiken via het landelijke secretariaat.

Eindredactie en opmaak: Otto ter Haar
Met bijdragen van: Toine van de Ven, Estera Waas, Jiske van Groeneveld, Ronald Schönberger en Otto ter Haar
ISSN 1572-1485

Lidmaatschap

Lidmaatschap € 40
Lid met minimuminkomen € 20
Abonnement Gras € 15

U wordt lid van De Groenen of abonnee van Gras door overmaking van uw contributie naar de Triodos Bank rekening 19.85.28.051 ten name van De Groenen te Utrecht.

De Belastingdienst heeft De Groenen aangemerkt als een ANBI (algemeen nut beogende instelling).

Landelijk secretariaat

Postbus 1251
3500 BG UTRECHT
info@degroenen.nl
www.degroenen.nl

Ronald Schönberger vertegenwoordigt De Groenen in de raad van stadsdeel West in Amsterdam. Khaled Sakhel en Vanessa Pruijt vertegenwoordigen De Groenen bij de Europese Groene Partij.